

Exposure and Response Prevention therapy on Inflated Sense of Responsibility, and Intolerance of Uncertainty, in Patients with Obsessive Compulsive Disorder

Nayebaghayee A¹, *Aleyasin SA², Heidari H³, Davoodi H⁴

Author Address

1. PhD candidate, Department of General Psychology, Faculty of Humanities, Khomein Branch, Islamic Azad University, Khomein, Iran;

2. Assistant Professor, Department of clinical Psychology, Faculty of Humanities, Ashtian Branch, Islamic Azad University, Ashtian, Iran;

3. Associate Professor, Department of Counseling and Psychology, Faculty of Humanities, Khomein Branch, Islamic Azad University, Khomein, Iran;

4. Assistant Professor, Department of Counseling and Psychology, Faculty of Humanities, Khomein Branch, Islamic Azad University, Khomein, Iran.

*Corresponding Author Address: Department of clinical Psychology, Faculty of Humanities, Ashtian Branch, Islamic Azad University, Ashtian, Markazi, Iran.

Email: Aleyasin_psychology@yahoo.com

Received: 2019 February 16; Accepted: 2019 April 11

Abstract

Background & Objective: Obsessive-compulsive disorder is a heterogeneous disorder and has different therapeutic approaches. Over the past few decades, we have witnessed tremendous advances in the role of cognitive systems in the formation, continuity, and treatment of the obsessive-compulsive disorder (OCD). Certain beliefs have been identified as a significant contributor to the creation and continuation of this disorder, Cognitive models of OCD also indicating that responsibility assessment is involved in the etiology and preservation of OCD symptoms. According to Salkovskis (1985), the Inflated Sense of responsibility in OCD has a central role. Intolerance of uncertainty (IU), which means the tendency to avoid ambiguous situations and the inability to deal with uncertainty, is considered significant damage to OCD. ERP as a standard golden treatment, including the gradual inclusion of anxiety due to obsessive-compulsive disorder, and the prevention or limitation of obsessive-compulsive procedures and reduction of anxiety. Aim of this study was the efficacy of Exposure and Response Prevention Therapy (ERP) in Inflated Sensory Responsibility and Intolerance of Uncertainty in Patients with OCD.

Methods: The research design was a semi-experimental study with pretest, post-test, and follow-up. The statistical population consisted of all the people of Mahallat city, which is located in Markazi province in Iran in 2018. Sixteen patients with OCD were selected through the available sampling method and randomly within two groups: ERP and control group. (8 patients in each group). Each person in the treatment group received 12 treatment sessions by the Salkovskis exposure and Response prevention therapy method for OCD. Subjects were measured both before and at the end of interventions as well as three months later in the follow-up phase by the Yale-Brown Obsessive-Compulsive Scale (Yale-BOCS; Goodman, 1989), the Salkovskis Responsibility Attitude Scale; (RAS; Salkovskis, Wroe, Morrison, Richards, Reynolds & Thorpe, 2000) and The Intolerance of Uncertainty Scale; (IUS; Freeston et al, 1994) . The Yale-Brown Obsessive-Compulsive Scale is a reliable instrument; with internal stability of 0.89 by Goodman and in Iran with internal stability for the sign index (SC) and severity scale (SS) were 0.97 and 0.95 for the Persian version by Rajazi Esfahani et al. Responsibility Attitude Scale is a 26-item scale, consistency ($\alpha=0.91$), excellent test-retest reliability over a five-week period ($r=0.78$), and Intolerance of Uncertainty Scale excellent internal consistency ($\alpha=0.89$), and satisfactory test-retest reliability ($r=0.74$). Post-extraction research data analyzed by repeated measurements analysis using SPSS-23 software.

Results: To test the hypothesis of the research, about the existence of the pre-test variables and the possibility of the primary difference between the two intervention and control groups, as well as reducing the initial difference and comparing the groups, the multivariate analysis of variance, and used repeated measure design. In the semi-experimental design, before analyzing the hypothesis of the research, Levin's findings showed that the homogeneous assumption of covariance of data and regression slope established. The results of Mocheli's test also showed that there is no spheroidal assumption ($p<0.050$). The findings showed that there is a significant difference between the mean variables of the inflated sense of responsibility and uncertainty of intolerance in the experimental group with the control group. Therefore, the effectiveness of treatment on the reduction of the inflated sense of responsibility and uncertainty of intolerance can be verified ($p<0.001$), and this effect was lasting after three months ($p<0.001$).

Conclusion: The results of this study have shown the effectiveness of exposure and Response prevention therapy in improving an inflated sense of responsibility and uncertainty of intolerance in patients with OCD.

Keywords: Obsessive-Compulsive Disorder (OCD), Inflated Sense of Responsibility, Intolerance of Uncertainty, Exposure and Response Prevention therapy (ERP).

اثربخشی درمان مواجهه و بازداری از پاسخ بر احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید، در بیماران مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری

اعظم نایب آقایی^۱، *سیدعلی آل یاسین^۲، حسن حیدری^۳، حسین داودی^۴

توضیحات نویسندگان

۱. دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران؛

۲. استادیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی، واحد آشتیان، دانشگاه آزاد اسلامی، آشتیان، ایران؛

۳. دانشیار، گروه مشاوره و روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران؛

۴. استادیار، گروه مشاوره و روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران.

*آدرس نویسنده مسئول: آشتیان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آشتیان، دانشکده علوم انسانی، گروه روانشناسی بالینی.

*وابانامه: Aleyasin_psychology@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۲۷ بهمن ۱۳۹۷؛ تاریخ پذیرش: ۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۸

چکیده

هدف: در شکل‌گیری، تداوم و درمان اختلال وسواسی-اجباری، باورهای معینی به‌طور اختصاصی عامل اصلی این اختلال شناخته شده‌اند. پژوهش حاضر با هدف اثربخشی درمان مواجهه و جلوگیری از پاسخ بر احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید در بیماران مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری انجام شد.

روش‌بررسی: طرح پژوهش نیمه‌آزمایشی از نوع پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تمامی افرادی در شهرستان محلات بود که در سال ۹۷ با تشخیص روان‌پزشک مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری بودند. با روش نمونه‌گیری در دسترس ۱۶ بیمار مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری انتخاب و با آرایش تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند. افراد در گروه درمان، ۱۲ جلسه درمان منطبق با پروتکل درمانی سالکوسکیس دریافت کردند. آزمودنی‌ها قبل از مداخله، در پایان مداخله و سه ماه بعد در مرحله پیگیری به‌وسیله مقیاس وسواسی-اجباری یل براون (Y-BOCS)، گودمن، (۱۹۸۹)، مقیاس نگرش مسئولیت (RAS؛ سالکوسکیس، ۲۰۰۰)، و مقیاس عدم تحمل تردید (IUS؛ فریستون، ۱۹۹۴) سنجش شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش، از شاخص‌های آمار توصیفی مانند میانگین و انحراف معیار و برای تحلیل داده‌ها با توجه به نرمال بودن توزیع داده‌ها، از آزمون‌های تی مستقل و تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر استفاده شد. داده‌های پژوهش با استفاده از نرم‌افزار SPSS 23 تحلیل گردید.

یافته‌ها: نتایج تحلیل واریانس مکرر نشان داد که درمان مواجهه و بازداری از پاسخ باعث کاهش مسئولیت‌پذیری افراطی و عدم تحمل تردید بیماران مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری در مرحله پس‌آزمون شد ($p < 0.001$)، همچنین ماندگاری اثر درمان پس از سه ماه حفظ شد ($p < 0.001$).

نتیجه‌گیری: نتایج این پژوهش نشان داد درمان مواجهه و جلوگیری از پاسخ در بهبود احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید در بیماران مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری اثربخشی کارا دارد.

کلیدواژه‌ها: اختلال وسواسی-اجباری، احساس مسئولیت افراطی، عدم تحمل تردید، درمان مواجهه و جلوگیری از پاسخ.

خصوصیت اصلی اختلال وسواسی-اجباری^۱ (OCD)، وقوع مکرر افکار وسواسی یا اعمال اجباری است با شدتی زیاد که زمان‌بر هستند (بیش از یک ساعت در روز) و عملکرد فرد را مختل می‌کنند. وسواس فکری عملی و اختلالات مربوط ازین نظر با اشتغال‌های ذهنی و تشریفاتی که از لحاظ رشدی بهنجار هستند تفاوت دارند و افراطی هستند یا بعد از دوره‌های متناسب با رشد، ادامه می‌یابند. خیلی از افراد مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری عقاید کژکار^۲ دارند. این عقاید می‌توانند احساس کاذب مسئولیت، گرایش به زیاد برآورد کردن تهدید؛ کمال‌گرایی و عدم تحمل تردید و اهمیت بیش از حد افکار (مثل اعتقاد به اینکه داشتن افکار ممنوع به اندازه عمل کردن مطابق با آن، بد است) و نیاز به کنترل افکار را دربرداشته باشند (۱). شواهد مسلمی درباره نقش عقاید کژکار (باورهای ناکارآمد) در ایجاد و حفظ اختلال وسواسی-اجباری وجود دارد. عقاید کژکار به عنوان فرضیات غیرمنطقی و نگرش‌های ناکارآمد درباره خود فرد، دنیای خارج او و افکاری که در طول موقعیت‌ها ثابت هستند، در نظر گرفته می‌شوند (۲). کانلی و وو (۳)، ولتر و همکاران (۴)، هانسمیر، اکسندر، ریف و گلمیوسکی (۵)، کیم و همکاران (۶) چی و مایو (۷) بر نقش عقاید کژکار و باورهای وسواسی در ایجاد و تداوم اختلال وسواسی-اجباری تأکید دارند.

مدل‌های شناختی اختلال وسواس فکری-عملی نشان می‌دهند که احساس مسئولیت افراطی^۳ در سبب‌شناسی و حفظ علائم اختلال وسواس فکری-عملی نقش دارند (۸). سالکوسسکیس (۹) تحلیل‌یل شناختی گسترده‌ای از اختلال وسواسی-اجباری ارائه کرده است. بر پایه دیدگاه سالکوسسکیس حس افراطی مسئولیت‌پذیری مضمون اصلی باورهای افراد مبتلا به OCD است و ادراک مبالغه‌آمیز مسئولیت‌پذیری در اختلال وسواسی-اجباری نقش مرکزی را داراست (۹). موضوع اصلی در الگوی شناختی سالکوسسکیس، ارزیابی نادرستی است که باعث می‌شود مسئولیت شخصی اغراق‌آمیزی از رویدادهایی که به خود شخص یا دیگران آسیب می‌رساند به وجود آید، تصور می‌شود این ارزیابی‌های نادرست از فرض‌های ناکارآمدی ناشی می‌شوند که در طی زندگی فراگرفته شده‌اند (۹). یافته‌های آرتنز، ونکن، آنک و گوسن (۱۰) نشان داد که مسئولیت نقش علیت را در اختلال وسواسی-اجباری بازی می‌کند. شواهد جمع‌آوری شده ازین مفهوم پشتیبانی می‌کنند؛ داده‌های اولیه نشان می‌دهند که اصلاح ارزیابی مسئولیت در درمان می‌تواند نقش مهمی بر کاهش علائم در افراد مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری ایفا کند. ماننز و ابوت (۸)، لویپنو، تنور، مانچینی، باسیلی (۱۱)، پو، لوزان و الیت (۱۲) بر نقش کلیدی مسئولیت افراطی در اختلال وسواسی-اجباری تأکید کرده‌اند. مفهوم عدم تحمل تردید^۴ (IU)؛ از جمله مکانیسم‌هایی است که در سال‌های اخیر به آن توجه شده است و به عنوان گرایش فرد برای نشان دادن واکنش منفی به رویدادها و موقعیت‌های مبهم، مستقر از

احتمال رخداد یا پیامدهای مربوط به آن تعریف شده است (۱۳). عدم تحمل تردید، نقش اصلی را در ایجاد و تداوم نگرانی افراطی ایفا می‌کند. نگرانی در اختلال وسواس فکری-عملی نقشی کلیدی دارد. عدم تحمل تردید به معنای تمایل به اجتناب از شرایط مبهم و در نظر گرفتن خود به عنوان موجودی ناتوان در مقابله با تردید است و یک آسیب اساسی برای اختلال وسواسی-اجباری به حساب می‌آید (۱۴). توصیف‌های نظری این سازه به نظر کار برمی‌گردد که پیشنهاد می‌کند بیماران مبتلا به اختلال وسواسی اجباری نیاز شدیدی به تحمل تردید دارند و ممکن است اضطراب شدیدی را تا زمانی که قطعیت به دست آورند تجربه کنند. سامولتر، بینون و همکاران (۱۵) نتیجه گرفتند که شک و تردید در اختلال وسواسی-اجباری از اهمیت فوق‌العاده زیادی برخوردار است که تاکنون در روان‌پزشکی جهت درمان اختلال وسواسی جبری به آن توجه نشده و به درمان‌های رفتاری و شناختی به‌خوبی پاسخ می‌دهد. پژوهش‌های گبلت و همکاران (۱۶)، کانسل و همکاران (۱۷)، فلر و همکاران (۱۴)، علیمردانی صومعه و همکاران (۱۸) و سلمانی و حسنی (۱۳) نشان دادند این مؤلفه یکی از ویژگی‌های بیماران وسواسی-اجباری است.

تا به امروز درمان‌های مواجهه و جلوگیری از پاسخ^۵ (ERP) و درمان شناختی رفتاری (CBT) بیشترین حمایت از درمان‌های روان‌درمانی برای اختلال وسواسی-اجباری را فراهم آورده‌اند. ERP به عنوان درمان استاندارد طلایی شامل قرار گرفتن تدریجی در معرض اضطراب ناشی از وسواس‌ها، و پیشگیری یا محدودیت انجام تشریفات وسواسی در تعامل با کاهش تدریجی اضطراب است (۱۹). اولتانیچی و همکاران (۲۰) یک متاآنالیز از ۱۶ آزمایش تصادفی کنترل‌شده با درمان مواجهه و جلوگیری از پاسخ شامل شرکت‌کنندگان با تشخیص اختلال وسواسی-اجباری و گروه گواه، با بیش از یک جلسه درمان انجام دادند، نتایج نشان داد که ERP (که CBT نیز نامیده می‌شود) دارای اندازه اثر بسیار بالا در اندازه‌گیری‌های اولیه در مقایسه با شرایط گواه است. از بین مجموعه روش‌های شناختی-رفتاری در درمان وسواس، روش سالکوسسکیس مورد اقبال بیشتری بوده است. سالکوسسکیس (۹) نظریه‌ای شناختی-رفتاری را برای اختلال وسواس فکری و عملی پدید آورد که در آن بر نقش مسئولیت افراطی، در ایجاد و مخصوصاً تداوم افکار و رفتارهای مربوط به اختلال وسواسی-اجباری تأکید شده است. طبق این نظریه شناختی رفتاری، فکر وسواسی ریشه در شناختارهای مزاحم طبیعی دارد. شناختارهای مزاحم افکار، تصاویر ذهنی یا تکانه‌هایی هستند که ناخوانده وارد ذهن شده و جریان هشیاری فرد را قطع می‌کنند و فرد نیز آن‌ها را پریشان‌زا، غیرقابل قبول یا به عبارتی ناخوشایند می‌یابد. این رویکرد معمولاً مستلزم رویارویی گسترده با محرک‌ها یا افکار ترسناک و جلوگیری از هرگونه پاسخ وسواسی، به منظور ترغیب خوپذیری است. با رویارویی‌های مکرر، اضطراب از طریق فرایند خوپذیری خودکار از بین می‌رود. به علاوه، تکمیل موفقیت‌آمیز رویارویی‌ها باعث تسهیل

⁴ Intolerance of uncertainty

⁵ Exposure and Response prevention

¹ Obsessive Compulsive Disorder (OCD)

² Dysfunctional beliefs

³ Inflated Sense of responsibility

ایجاد و اندوزش اطلاعات شناختی تصحیح‌گر مرتبط با وضعیت ترس‌آور می‌شود. به بیان دیگر، وقتی اضطراب بیماران از بین می‌رود، می‌آموزند که ترس آن‌ها از پی‌آمدهای ترسناک انجام‌دادن آیین‌ها بی‌دلیل بوده است، این تغییر بر اثر روبه‌روشدن با محرک‌های وسواس به دست می‌آید و باعث می‌شود اطلاعات جدید، ساختار قبلی را فعال کند، اما با برخی از عناصر قبلی ناهمخوان است. به این ترتیب ساختار ترس بر اثر رویارویی تغییر می‌کند. در این مدل ابتدا (خوپذیری فیزیولوژیک) و در پی آن (خوپذیری شناختی) رخ می‌دهد، از سوی دیگر آنچه باعث تداوم شناختارهای وسواسی و به دنبال آن اعمال وسواسی می‌شود، سوءتفسیرهای بیمار پیرامون مسئولیت افراطی است (۲۱، ۲۲)؛ بنابراین اصلاح سوءتفسیرهای مسئولیت می‌تواند مانع از عود وسواس و مقاومت بیمار به درمان شود (۹). برخی شواهد نشان می‌دهند که ERP ممکن است اثربخشی بیشتری از درمان شناختی داشته باشد (۲۰). پژوهش آنگ و همکاران (۱۹) نشان داد ERP ممکن است در درمان OCD میزان بهبودی مشابه با سایر درمان‌های اختلال وسواسی-اجباری داشته باشد. همچنین پژوهش‌های موتی‌والا و همکاران (۲۳)، ویتن و همکاران (۲۴)، درمان رویارویی و جلوگیری از پاسخ را درمانی مؤثر برای درمان اختلال وسواسی-اجباری (OCD) دانستند.

اختلال وسواسی-اجباری در برخی موارد در حدود ۲/۳ درصد از زندگی افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. نرخ شیوع آن در طول یک سال معادل ۱/۲۰ درصد است و در سراسر جهان اتفاق می‌افتد (۱). طبق نتایج به دست آمده از پژوهش‌های انجام شده، احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید در میان افراد مبتلا به OCD نقش اساسی دارند و باعث وسواس‌ها و آیین‌مندی‌ها می‌شوند، پژوهشی که اثربخشی ERP بر این متغیرها را در OCD بررسی نماید یافت نشد، بنابراین، پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان مواجهه و بازداری از پاسخ بر احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید در افراد مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری، پژوهشی جدید در زمینه اختلال وسواسی-اجباری (OCD) است و ضرورت مطالعه حاضر مشخص می‌گردد.

۲ روش بررسی

در این پژوهش از طرح پژوهشی نیمه‌آزمایشی از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه استفاده شد. همچنین اثربخشی درمان مواجهه و بازداری از پاسخ با روش سالکوسکیس بر احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید روی بیماران مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری بررسی شد و پیگیری سه‌ماهه نیز انجام گردید. جامعه آماری شامل تمامی افراد مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره و روان‌شناسی در شهرستان محلات و سال ۹۷ بود. با تشخیص روان‌پزشک، مبتلایان به OCD شناسایی شدند. پس‌آزمایش مصاحبه تشخیصی توسط روان‌شناس بالینی با توجه به اینکه در محدوده زمانی پژوهش، ۱۶ نفر از مراجعین دارای ملاک‌های ورود به

طرح بوده و به لحاظ سن و تحصیلات همگن بودند، با روش نمونه‌گیری در دسترس در دو گروه با آرایش تصادفی (۸ نفر به عنوان گروه آزمایش و ۸ نفر به عنوان گروه گواه) انتخاب شدند. ملاک‌های ورود به طرح عبارت بودند از: داشتن شاخص‌های اختلال وسواسی-اجباری مطابق با DSM5، محدوده سنی ۲۰ تا ۴۰ سال، میزان تحصیلات بالاتر از دیپلم، وضع اقتصادی متوسط و نداشتن اختلال روانی یا جسمانی دیگر. ملاک‌های خروج نیز وابستگی یا سابقه مصرف مواد، اختلالات روان‌پریشی و سابقه اختلال وسواسی-اجباری بیش از ده سال یا عدم شرکت در ادامه درمان بودند.

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان مواجهه و جلوگیری از پاسخ بر احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید در بیماران مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری انجام شد و اطلاعات گردآوری شده با استفاده از آزمون تی مستقل و تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر تجزیه و تحلیل شد. از طریق آزمون تعقیبی بن‌فرونی^۱ اختلاف بین میانگین پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری بررسی گردید. در ضمن از نرم‌افزار آماری SPSS-23 برای تحلیل آماری بهره گرفته شد.

همچنین اصول اخلاق حرفه‌ای در احترام و روابط انسانی، حریم خصوصی، رازداری، محرمانه بودن اطلاعات، شرکت آزادانه و استفاده از کد جهت شناسایی افراد رعایت گردید.

ابزارهای گردآوری اطلاعات: مقیاس وسواسی-اجباری ییل-براون (Y-BOCS)^۲؛ مصاحبه نیمه‌ساختاریافته برای ارزیابی شدت وسواس‌ها و اجبارها که حساسیت زیادی به تغییرات درمانی دارد. دارای دویبخش است، سیاهه نشانه (SC) و مقیاس شدت (SS). سیاهه نشانه: به ۱۶ گویه در مقیاس لیکرت پنج‌درجه‌ای و به صورت خودگزارشی پاسخ داده می‌شود. مقیاس شدت: هر یک از وسواس‌ها و اجبارها در پنج بُعد میزان آشفتگی، فراوانی، تداخل، مقاومت و کنترل نشانه‌ها برآورد می‌شود. دامنه نمره‌گذاری برای هر خرده‌مقیاس (۰-۲۰) و برای کل مقیاس (۰-۴۰) است. بخش ۱ تا ۵ به نشانه‌های وسواس فکری و بخش ۶ تا ۱۰ به نشانه‌های وسواس عملی از یک نقطه برش ۱۶ و بالاتر در مطالعات دارویی استفاده می‌شود. بیماران مبتلا به وسواس متوسط نمره‌ای در حدود ۲۵ و بالاتر و بیماران با وسواس شدید، نمره‌ای بالاتر از ۳۰ و بیماران با وسواس بسیار شدید بالای ۳۵ می‌گیرند. اعتبار بیرونی همزمان با ثبات درونی (۰/۸۹) دارد (۲۵). در ایران داده‌های مربوط به اعتبار و پایایی، این مقیاس را خیلی خوب نشان داده‌اند. به عنوان مثال پژوهش اصفهانی (۲۶) ثبات درونی این آزمون را ۰/۹۵ و اعتبار دونیمه‌سازی و بازآزمایی آن را به ترتیب ۰/۸۹ و ۰/۹۹ گزارش کرده‌اند.

مقیاس نگرش مسئولیت‌پذیری سالکوسکیس (RAS)^۳: این مقیاس توسط سالکوسکیس و همکاران (۹) طراحی شده است. نگرش‌های کلی باورها و خصوصیات زمینه‌ساز مسئولیت‌پذیری و نگرانی درباره آسیب در اختلال وسواسی-اجباری (OCD) را می‌سنجد. دارای ۲۶ سؤال و فاقد خرده‌مقیاس است. ماده‌های پرسشنامه براساس مقیاس هفت‌درجه‌ای از کاملاً مخالفم (نمره ۱) تا کاملاً موافقم (نمره ۷)

³ Salkovskis Responsibility Attitude Scale (RAS)

¹ Bonferroni

² Yale-Brown Obsessive-Compulsive Scale

جلسات داده شد. جلسات معمولاً هر هفته یکبار و در ساعت و روز خاصی برای هر مراجع به صورت انفرادی انجام شد و جلسه پیگیری پس از سه ماه، برای مراجعین گروه آزمایش برگزار گردید. درمان مواجهه و جلوگیری از پاسخ (ERP): از مدل سالکوسکیس برای مداخله در درمان اختلال وسواسی-اجباری استفاده شد (۳۱-۳۰).

ارزیابی شامل مصاحبه مفصل بالینی، خودبازنگری، تکالیف خانگی و مشاهده مستقیم بود.

در پایان مصاحبه ارزیابی (که معمولاً ۱ تا ۲ ساعت زمان می برد) درمانگر باید درباره ماهیت و دامنه مسئله به یک فرمول بندی اولیه دست یابد. این فرمول بندی باید با بیمار در میان گذاشته شود تا به دنبال آن، بتوان منطق درمان را مطرح کرد. در دوهفته نخست درمان سرپایی، بهتر است بیمار دو یا سه بار، در هفته، ملاقات شود. جلسات رویارویی عینی به طور نمونه، ۱ تا ۱/۵ ساعت طول می کشند؛ اما درمانگر باید آماده باشد تا در صورت لزوم، مدت رویارویی را تا ۳ ساعت نیز بالا ببرد. در جریان درمان، ابتدا تکالیف به همراه درمانگر انجام می گیرد و با پیشرفت درمان از بیمار خواسته می شود که خود به انجام تکالیف خانگی بپردازد. در تمامی جلسه ها و تکالیف خانگی، بیمار میزان ناراحتی و میل خود را به خنثی سازی، درجه بندی می کند؛ روش ها عبارتند از: ۱. رویارویی ارادی و عمدی با همه موقعیت های اجتنابی قبلی؛ ۲. رویارویی مستقیم با محرک های ترسناک (از جمله افکار)؛ ۳. جلوگیری از آیین بندی های اجباری و رفتارهای خنثی ساز و از آن جمله رفتارهای نا آشکار (یعنی جلوگیری از پاسخ).

هدف درمان، قراردادن فرد در بالاترین سطح ممکن رویارویی و در عین حال حذف هر نوع خنثی سازی است، وگرنه، خنثی سازی باعث می شود که بیمار به انتهای جلسه رویارویی برسد، بدون آنکه مقابله کاملی با ترس ها صورت گرفته باشد. درمان با مشارکت بیمار و با این هدف که بیمار هرچه زودتر در فرایند درمان، مسئولیت برنامه ریزی و ادامه آن را در خود بپذیرد، صورت می گیرد. استفاده گسترده از تکالیف خانگی باعث می شود که نیل به هدف های درمانی زودتر و با کارایی بیشتری انجام پذیرد. در مراحل بعدی درمان، بیمار خود مسئولیت اجرا و برنامه ریزی درمان را بر عهده می گیرد (۲۲، ۲۱). در جدول ۱، خلاصه جلسه های درمان مشاهده می شود.

جدول ۱. خلاصه جلسه های درمان

درمان مواجهه و جلوگیری از پاسخ (ERP)				
جلسه	هدف کلی جلسات	محتوای جلسات	تغییر رفتار مورد نظر	تکالیف
۱	ایجاد اتحاد درمانی و آشنایی درمانجو با درمان ERP	بسط و بازبینی فرمول بندی مقدماتی، تعیین اهداف، آموزش روانی، آشنایی با منطق درمان و تنظیم قرارداد درمانی	-	تهیه سلسله مراتبی از افکار وسواسی و موقعیت های مورد اجتناب
۲	خوگیری مراجع در جلسه های درمان	تمرین و آمادگی برای رویارویی تجسمی	کاهش افکار مزاحم	تهیه فهرستی از نشانه های برانگیزاننده افکار وسواسی

است. ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۴ را برای پایایی و ۰/۹۲ را برای همسانی درونی آن و ۰/۵۴ را برای اعتبار پیش بین با نمرات پرسش نامه وسواسی-اجباری مادلزلی گزارش کرده اند. در ایران توسط کبیرنژاد، علی لو و شریفی (۲۷) پایایی با روش بازآزمایی در فاصله یک هفته از آزمایش اول، ۰/۸۴ به روش دونیمه کردن ۰/۶۱ و به روش همبستگی ماده های زوج و فرد برابر با ۰/۹۲ و ضریب همسانی درونی با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۹۴ به دست آمد.

مقیاس عدم تحمل تردید (IUS)^۱: این مقیاس توسط فریستون و همکاران (۱۹۹۴) برای سنجش میزان تحمل افراد در برابر موقعیت های نامطمئن و حاکی از بلا تکلیفی طراحی شد. این مقیاس دارای ۲۷ سؤال بوده و چهار ویژگی را در تمایز افراد مضطرب از افراد سالم مهم می داند: توانایی کم در تحمل موقعیت های مبهم، باورهای مثبت درباره نگرانی، اجتناب شناختی و جهت گیری منفی به مشکل. این مقیاس در طیف لیکرت پنج گزینه ای نمره گذاری می شود. از یک به معنای کاملاً غلط تا پنج به معنای کاملاً درست. حداقل نمره این مقیاس ۲۷ و حداکثر آن ۱۳۵ است. چنانچه نمره محاسبه شده بین ۲۷ تا ۵۴ باشد، میزان عدم تحمل بلا تکلیفی در فرد در حد پایین، بین ۵۴ تا ۸۱ در حد متوسط و ۸۱ به بالا در حد بالاست. در سال ۲۰۰۲ این مقیاس توسط باهر و دوگاس (۲۸) اعتباریابی شد. ضریب آلفای کرونباخ و ضریب پایایی بازآزمایی (بعد از ۵ هفته) به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۷۴ گزارش گردید. آلفای کرونباخ و پایایی بازآزمایی ۱۰-۲ هفته ای به ترتیب ۰/۹۳-۰/۸۶ گزارش شده است. در پژوهش اکبری، حمیدپور و اندوز (۲۹) آلفای کرونباخ ۰/۸۸ و پایایی بازآزمایی (در فاصله ۳ هفته) ۰/۷۶ برای این مقیاس به دست آمد.

پس از انجام تشخیص اولیه توسط روان پزشک و روان شناس بالینی بر مبنای (DSM5) مصاحبه ای کامل انجام شد و هر یک از درمان جویان به پرسشنامه ها پاسخ دادند (پیش آزمون)، هر دو گروه از نظر ویژگی هایی نظیر سن و تحصیلات همتا سازی شده، سپس با آرایش تصادفی در گروه آزمایش یا در گروه گواه پذیرش شدند. در گروه گواه از شرکت کنندگان خواسته شد که در پایان درمان گروه آزمایش، مجدداً به پرسشنامه ها پاسخ دهند. با هریک از افراد گروه درمانی قرارداد درمانی برای شرکت در ۱۲ جلسه درمان بسته شد و اطلاعاتی درباره نوع درمان، نحوه حضور در جلسات، تعداد و زمان

^۱ Intolerance of Uncertainty Scale

۳	مواجهه تخیلی با افکار و سواسی	مواجهه تخیلی با ماده‌های اولیه سلسله مراتب و کمک به مراجع جهت توقف رفتارهای وسواسی	افزایش کنترل بر افکار و احساسات	روبروشدن با موقعیت‌های برانگیزاننده احساسات ترس، شکست، آلودگی یا گناه.
۴	ارائه تکنیک‌های مواجهه	آموزش و اجرای تکنیک مواجهه و جلوگیری از پاسخ براساس سلسله مراتب اضطراب (تجربه منظم افکار وسواسی بدون تلاش برای اجتناب یا خنثی‌سازی).	کاهش اعمال وسواسی	تمرین و تکرار تکنیک‌های مواجهه با موارد وسواسی و ثبت و کنترل موانع در بازداری از پاسخ
۸	ارزیابی اجتناب از تکالیف خانگی	بازیابی برگه ۵ ستون افکار، پرکردن برگه ۷ ستونی افکار و نوشتن مزایا و معایب افکار مزاحم.	جایگزینی افکار وسواسی با افکار منطقی	ثبت افکار روزانه ۷ ستونی، آزمایش رفتاری اهمیت افکار
۹ و ۱۰	ارائه آزمایش‌های رفتاری برای افکار وسواسی	آزمایش رفتاری برای عمل خنثی‌سازی افکار، استفاده از تکنیک محاسبه احتمال و پرسش‌گری سقراطی برای برآورد بیش از حد خطر.	اصلاح باورهای شناختی و کاهش افکار وسواسی	آزمایش رفتاری برای باورهای شناختی و سواس
۱۱ و ۱۲	مرور و جمع‌بندی تکنیک‌ها، پیشگیری از عود و اتمام جلسه	بحث و جمع‌بندی فنون ERP، ارزیابی مجدد توسط مقیاس‌های پژوهش، خلاصه‌سازی، باز خورد. تشکر و اعلام پایان جلسه	کاهش اعمال و افکار وسواسی	تمرین تمام تکنیک‌های مؤثر

۳ یافته‌ها

نتایج مقایسه میانگین سنی با استفاده از آزمون تی مستقل، نشان داد که بین میانگین و انحراف معیار گروه آزمایش ($31/250 \pm 5/574$) و گروه گواه ($29/750 \pm 6/065$) از لحاظ سن تفاوت معناداری وجود ندارد ($p=0/615$). درجدول ۲ به بررسی شاخص‌های توصیفی متغیرهای احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید برحسب عضویت گروهی پرداخته شده است.

جدول ۲. شاخص‌های توصیفی متغیرهای احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید در مراحل پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری به تفکیک گروه‌های آزمایش و گواه

متغیر	گروه	پیش‌آزمون		پس‌آزمون		پیگیری	
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
مسئولیت افراطی	گواه	۱۴۰/۸۸	۱۱/۷۶	۱۴۲/۶۳	۱۲/۸۹	۱۵۲/۲۵	۹/۱۵
	آزمایش	۱۲۶/۶۳	۱۸/۸۷	۴۹/۲۵	۱۱/۶۱	۴۴/۶۳	۱۱/۸۳
عدم‌تحمل تردید	گواه	۹۹/۶۳	۷/۹۵	۱۰۲/۲۵	۸/۵۸	۱۱۱/۳۸	۱۰/۲۰
	آزمایش	۱۰۱/۸۸	۱۵/۵۴	۴۳/۷۵	۸/۵۲	۴۱/۵۰	۷/۹۶

و کاهش عدم تحمل تردید ($p=0/001$) اثربخش است. همچنین بین تأثیر عامل زمان بر متغیرهای احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری صرف‌نظر از گروه، تفاوت وجود داشت ($p=0/001$). اثر تعامل بین گروه و زمان نیز معنادار بود ($p=0/001$).

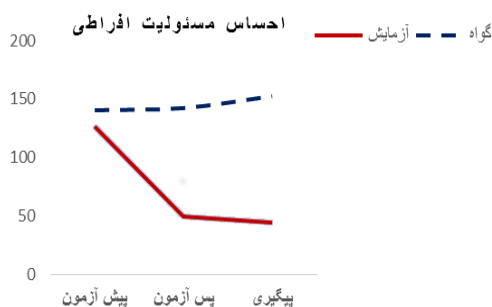
در شکل ۱، نمودار میانگین نمره‌های احساس مسئولیت افراطی در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در گروه آزمایش و گواه با هم مقایسه شده است و در شکل ۲، نمودار مقایسه میانگین نمره‌های عدم تحمل تردید در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در گروه آزمایش و گواه نشان داده شده است.

جهت انجام آنالیز واریانس برای اندازه‌های مکرر به بررسی مفروضات این آزمون اقدام گردید. برای بررسی نرمال بودن نمرات از آزمون شاپیرو ویلک استفاده شد. نتایج نشان داد توزیع داده‌ها نرمال است. همچنین یافته‌های آزمون لوین نشان داد که کوواریانس داده‌ها همگن است. نتایج آزمون مویلی نیز برقرار نبودن مفروضه کرویت را نشان داد؛ بنابراین از نتیجه آزمون‌های درون‌گروهی با تعدیل درجات آزادی و تصحیح گرین‌هاوس گیسر استفاده شد.

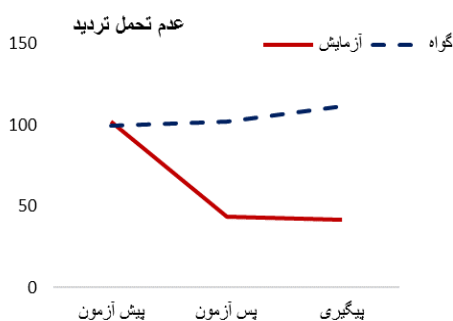
نتایج حاصل از آزمون تحلیل واریانس مکرر در جدول ۳ نشان داد که تغییر (کاهش) در مراحل مختلف آزمون معنادار است و درمان مواجهه و بازداری از پاسخ بر کاهش احساس مسئولیت افراطی ($p=0/001$)

جدول ۳. نتایج آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر به منظور تأثیر گروه و زمان اندازه‌گیری بر متغیرهای پژوهش

متغیر	منبع	مجموع مجزورات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	F	مقدار احتمال	اندازه اثر (η^2)	توان آماری
حساسیت افراطی	بین آزمودنی‌ها	۶۱۷۷۶/۷۵۰	۱	۶۱۷۷۶/۷۵۰	۱۷۰/۰۳۳	۰/۰۰۱	۰/۹۲۴	۱
	گروه	۵۰۸۶/۵۰۰	۱۴	۳۶۳/۳۲۱				
	خطا							
	درون آزمودنی‌ها							
	زمان	۱۴۳۰۹/۳۷۵	۱/۱۵۸	۱۲۳۵/۴۴۹	۹۷/۸۶۶	۰/۰۰۱	۰/۸۷۵	۱
	زمان و گروه	۲۰۲۴۳/۶۲۵	۱/۱۵۸	۱۷۴۷۶/۵۵۵	۱۳۸/۴۵۲	۰/۰۰۱	۰/۹۰۸	۱
عدم تحمل تردید	خطا	۲۰۴۷	۱۶/۲۱۷	۱۲۶/۲۲۸				
	بین آزمودنی‌ها	۲۱۲۱۰/۰۲۱	۱	۲۱۲۱۰/۰۲۱	۸۹/۷۰۷	۰/۰۰۱	۰/۸۶۵	۱
	گروه	۳۳۱۰/۱۲۵	۱۴	۲۳۶/۴۳۷				
	خطا							
	درون آزمودنی‌ها	۷۳۲۲/۵۴۲	۱/۳۸۶	۵۲۸۳/۳۲۰	۱۰۰/۷۵۲	۰/۰۰۱	۰/۸۷۸	۱
	زمان	۱۲۰۲۹/۲۹۲	۱/۳۸۶	۸۶۷۹/۳۰۸	۱۶۵/۵۱۴	۰/۰۰۱	۰/۹۲۲	۱
عدم تحمل تردید	زمان و گروه	۱۰۱۷/۵۰۰	۱۹/۴۰۴	۵۲/۴۳۹				
	خطا							

شکل ۱. نمودار مقایسه میانگین متغیر حساسیت افراطی در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در گروه آزمایش و گواه

شکل ۲. نمودار مقایسه میانگین متغیر عدم تحمل تردید در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در گروه آزمایش و گواه

جدول ۴. نتایج آزمون بونفرونی برای مقایسه جفتی دوره‌های مداخله (پیش‌آزمون و پس‌آزمون و پیگیری) بر متغیرهای پژوهش

متغیر	گروه	زوج‌های جفت‌شده (I-J)	اختلاف میانگین	انحراف معیار	مقدار p
احساس مسئولیت افراطی	گواه	پیش‌آزمون - پس‌آزمون	۱/۷۵	۳/۰۷	۱
		پیش‌آزمون - پیگیری	۱۱/۳۸	۳/۹۹	۰/۰۷۴
		پس‌آزمون - پیگیری	۹/۶۳	۲/۲۶	۰/۰۱۱
	مواجهه و بازداری از پاسخ	پیش‌آزمون - پس‌آزمون	۷۷/۳۸	۵/۹۴	۰/۰۰۱
		پیش‌آزمون - پیگیری	۸۲	۶/۵۲	۰/۰۰۱
		پس‌آزمون - پیگیری	۴/۶۳	۱/۱۵	۰/۰۱۵
عدم تحمل تردید	گواه	پیش‌آزمون - پس‌آزمون	۲/۶۳	۱/۴۶	۰/۳۴۸
		پیش‌آزمون - پیگیری	۱۱/۷۵	۳/۱۲	۰/۰۲۱
		پس‌آزمون - پیگیری	۹/۱۳	۲/۵۰	۰/۰۲۴
	مواجهه و بازداری از پاسخ	پیش‌آزمون - پس‌آزمون	۵۸/۱۳	۴/۰۲	۰/۰۰۱
		پیش‌آزمون - پیگیری	۶۰/۳۸	۴/۳۴	۰/۰۰۱
		پس‌آزمون - پیگیری	۲/۲۵۰	۱/۱۰۱	۰/۳۰۳

اختلال وسواسی-اجباری تأکید کرده‌اند. همچنین با یافته‌های آنگ و همکاران (۱۹)، موتی‌والا و همکاران (۲۳)، اولانچی و همکاران (۲۰) که ERP را درمانی مؤثر برای OCD دانستند، همسوست. ارتباط احساس مسئولیت افراطی و علائم اختلال وسواسی-اجباری (OCD) در پژوهش‌های مختلف نشان داده شده است، در این رابطه، این پژوهش با یافته‌های مانترز و ابوت (۸)، لویپنو و همکاران (۱۱)، پو و همکاران (۱۲) همسوست. نتایج این پژوهش با یافته‌های سلمانی و همکاران (۱۳) که نشان دادند عدم‌تحمل تردید (IU) یک آسیب اساسی برای اختلال وسواسی-اجباری است همخوان بود. درباره نقش متغیر عدم‌تحمل تردید در OCD با پژوهش سامونلز و همکاران (۱۵)، پژوهش گبیل و همکاران (۱۶)، فالر و همکاران (۱۴)، کانسل و همکاران (۱۷)، علمردانی و همکاران (۱۸)، سلمانی و حسنی (۱۳)، شاهجویی و همکاران (۳۲) هم‌راستاست.

این پژوهش نشان داد که ERP در درمان بیماران OCD باعث کاهش باورهای ناکارآمد، احساس مسئولیت افراطی و عدم‌تحمل تردید می‌شود. در تبیین این یافته می‌توان به یافته‌های سالکوسکیس (۹) استناد کرد که نشان داد «در ERP ابتدا خوپذیری فیزیولوژیک و در پی آن خوپذیری شناختی رخ می‌دهد، از سوی دیگر آنچه باعث تداوم شناختارهای وسواسی و به دنبال آن اعمال وسواسی می‌شود، سوءتفسیرهای بیمار پیرامون احساس مسئولیت افراطی است؛ بنابراین اصلاح سوءتفسیرهای مسئولیت می‌تواند مانع از عود وسواس و مقاومت بیمار به درمان شود» (۹). یافته‌های آرنتز و همکاران (۱۰) نشان داد که مسئولیت نقش علت را در اختلال وسواسی-اجباری بازی می‌کند. مانترز و ابوت (۸)، لویپنو و همکاران (۱۱) و پژوهشی دیگر (۱۲) نیز بر نقش کلیدی احساس مسئولیت افراطی در اختلال وسواسی-اجباری تأکید دارند. کاهش احساس مسئولیت افراطی در درمان گروه آزمایش در پژوهش حاضر بیانگر نقش مسئولیت‌پذیری افراطی در بیماران مبتلا به OCD است. همچنین کاهش عدم تحمل تردید در بهبود بیماران گروه آزمایش مؤید پژوهش سلمانی (۱۳)

همچنان‌که در جدول ۴ مشاهده می‌شود، میانگین متغیر احساس مسئولیت افراطی و میانگین متغیر عدم‌تحمل تردید در گروه آزمایش در مرحله پیش‌آزمون با پس‌آزمون و پیگیری دارای تفاوت معناداری بود ($p < ۰/۰۵۰$). همچنین این تفاوت در مقایسه جفتی بین تغییرات میانگین احساس مسئولیت افراطی در گروه آزمایش در مرحله پیش‌آزمون با پیگیری نیز معنادار بود ($p < ۰/۰۵۰$). ولی در متغیر عدم‌تحمل تردید تفاوت پس‌آزمون با پیگیری در گروه آزمایش معنادار نبود ($p > ۰/۰۵۰$). این نتایج نشان داد که درمان مواجهه و بازداری از پاسخ بر احساس مسئولیت افراطی و عدم‌تحمل تردید در افراد گروه آزمایش تأثیر داشته و باعث کاهش این دو متغیر شده است، همچنین کاهش احساس مسئولیت افراطی و عدم‌تحمل تردید در بیماران OCD در طول زمان از پایداری مناسبی برخوردار بود.

۴ بحث

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان مواجهه و جلوگیری از پاسخ بر احساس مسئولیت افراطی، و عدم تحمل تردید در بیماران مبتلا به اختلال وسواسی-اجباری انجام شد.

نتایج پژوهش حاکی از آن بود که بین دو گروه آزمایش و گواه در زمینه شاخص‌های احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید تفاوت معناداری وجود داشت؛ بنابراین با فرض کنترل اثرات پیش‌آزمون، اثرات مبتنی بر درمان مواجهه و بازداری از پاسخ باعث بهبود احساس مسئولیت افراطی و عدم‌تحمل تردید در بیماران مبتلا به OCD می‌شود، همچنین بالا بودن اندازه‌اثر (مجذور اتا) و توان آماری برای متغیرهای پژوهش نشان‌دهنده اثرگذاری بالا بر وضعیت بهبود بود.

این پژوهش مؤید نتایج پژوهش‌های کانلی و وو (۳)، ولتر و همکاران (۴)، هانسمیر و همکاران (۵)، کیم و همکاران (۶)، چی، و مایو (۷) است که بر نقش عقاید کژکار و باورهای وسواسی در ایجاد و تداوم

۵ نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر نشان داد که درمان مواجهه و جلوگیری از پاسخ یک درمان کارا و مؤثر در کاهش چشمگیر نشانگان اختلال وسواسی-اجباری است. همچنین با توجه به اهمیت متغیرهای احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید در درمان اختلال وسواسی-اجباری، شناسایی این متغیرها در بیماران مبتلا به این اختلال به عنوان سازه‌های مؤثر در رفتار فردی، می‌تواند نقش مؤثری در درمان OCD داشته باشد.

۶ تشکر و قدردانی

این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول مقاله بوده و از تمامی افرادی که در این پژوهش همکاری مطلوبی داشتند، تشکر می‌شود.

است که بیان کرد، عدم تحمل تردید، نقش اصلی را در ایجاد و تداوم نگرانی افراطی ایفا می‌کند. پژوهش فلر (۱۴) نشان داد که عدم تحمل تردید، یک آسیب اساسی برای OCD به حساب می‌آید که با یافته‌های پژوهش حاضر همسوست. بهبودی بیماران در درمان با روش ERP در پژوهش حاضر نیز بیانگر اهمیت یافته‌های ساموئلز و همکاران (۱۵) است که نتیجه گرفتند شک و تردید در اختلال وسواسی-اجباری از اهمیت زیادی برخوردار است.

بهبود وضعیت در مرحله پیگیری نشان داد که اثربخشی ERP بر متغیرها در طول زمان از پایداری مناسبی برخوردار است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که نتایج این پژوهش درخصوص تأثیر درمان (ERP) مؤید نتایج پژوهش‌های قبلی است که نشان دادند درمان رویارویی و جلوگیری از پاسخ یک درمان مؤثر برای OCD است (۲۳، ۲۴).

به علت زمان پیگیری سه ماهه و محدود بودن زمان و بیماران OCD، تعمیم نتایج این پژوهش با محدودیت‌هایی روبه‌رو است. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های طولی برای بررسی بلندمدت یافته‌های پژوهش حاضر صورت گیرد. همچنین در سطح گسترده پژوهش‌هایی در زمینه اثربخشی درمان‌های کوتاه مدت بر متغیرهای احساس مسئولیت افراطی و عدم تحمل تردید، در افراد مبتلا به اختلال وسواس فکری عملی و سایر اختلالات مرتبط و اختلالات اضطرابی انجام شود.

References

1. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders (DSM-5®). American Psychiatric Pub; Washington, DC; 2013.
2. Lam DC, Salkovskis PM, Warwick HM. An experimental investigation of the impact of biological versus psychological explanations of the cause of "mental illness". *Journal of Mental Health*. 2005; 14 (5):453-64. Doi: [10.1016/j.brat.2006.03.005](https://doi.org/10.1016/j.brat.2006.03.005)
3. Conley SL, Wu KD. Experimental modification of dysfunctional interpretations in individuals with contamination concerns. *Journal of behavior therapy and experimental psychiatry*. 2018; 59:56-64. Doi: [10.1016/j.jbtep.2017.11.005](https://doi.org/10.1016/j.jbtep.2017.11.005)
4. Wolters LH, Prins PJ, Garst GJ, Hogendoorn SM, Boer F, Vervoort L, Et al. Mediating Mechanisms in Cognitive Behavioral Therapy for Childhood OCD: The Role of Dysfunctional Beliefs. *Child Psychiatry & Human Development*. 2018; 21:1-3. Doi: [10.1007/s10578-018-0830-8](https://doi.org/10.1007/s10578-018-0830-8)
5. Hansmeier J, Exner C, Rief W, Glombiewski JA. A test of the metacognitive model of obsessive-compulsive disorder. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*. 2016; 10:42-8. Doi: [10.1016/j.jocrd.2016.05.002](https://doi.org/10.1016/j.jocrd.2016.05.002)
6. Kim SK, McKay D, Taylor S, Tolin D, Olatunji B, Timpano K, Et al. The structure of obsessive compulsive symptoms and beliefs: A correspondence and biplot analysis. *Journal of anxiety disorders*. 2016; 38:79-87. Doi: [10.1016/j.janxdis.2016.01.003](https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2016.01.003)
7. Cheie L, Miu AC. Functional and dysfunctional beliefs in relation to adolescent health-related quality of life. *Personality and Individual Differences*. 2016; 97:173-7. Doi: [10.1016/j.paid.2016.03.029](https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.03.029)
8. Mantz SC, Abbott MJ. The relationship between responsibility beliefs and symptoms and processes in obsessive compulsive disorder: A systematic review. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*. 2017; 14:13-26. Doi: [10.1016/j.jocrd.2017.04.002](https://doi.org/10.1016/j.jocrd.2017.04.002)
9. Salkovskis PM, Wroe AL, Gledhill A, Morrison N, Forrester E, Richards C, Et al. Responsibility attitudes and interpretations are characteristic of obsessive compulsive disorder. *Behaviour research and therapy*. 2000; 38 (4):347-72. Doi: [10.1016/S0005-7967\(99\)00071-6](https://doi.org/10.1016/S0005-7967(99)00071-6)
10. Arntz A, Voncken M, Goosen AC. Responsibility and obsessive-compulsive disorder: An experimental test. *Behaviour Research and Therapy*. 2007; 45 (3) :425-35. Doi: [10.1016/j.brat.2006.03.016](https://doi.org/10.1016/j.brat.2006.03.016)
11. Luppino OI, Tenore K, Mancini F, Basile B. A Theoretical Integration of Schema Therapy and Cognitive Therapy in OCD Treatment: Goals and Beliefs of the Obsessive Mind (Part I) . *Psychology*. 2018; 9 (09) :2261. Doi: [10.4236/psych.2018.99129](https://doi.org/10.4236/psych.2018.99129)
12. Pugh K, Luzon O, Ellett L. Responsibility beliefs and persecutory delusions. *Psychiatry research*. 2018; 259:340-4. Doi: [10.1016/j.psychres.2017.10.044](https://doi.org/10.1016/j.psychres.2017.10.044)
13. Salmani B, Hasani J. The role of intolerance of uncertainty and positive metacognitive beliefs in Obsessive Compulsive Disorder and depression. *RJMS*. 2016; 23 (142) :64-72. [Persian]
14. Faleer HE, Fergus TA, Bailey BE, Wu KD. Examination of an experimental manipulation of intolerance of uncertainty on obsessive-compulsive outcomes. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*. 2017; 15:64-73. Doi: [10.1016/j.jocrd.2017.07.002](https://doi.org/10.1016/j.jocrd.2017.07.002)
15. Samuels J, Bienvenu OJ, Krasnow J, Wang Y, Grados MA, Cullen B, Et al. An investigation of doubt in obsessive-compulsive disorder. *Comprehensive psychiatry*. 2017; 75:117-124. Doi: [10.1016/j.comppsy.2017.03.004](https://doi.org/10.1016/j.comppsy.2017.03.004)
16. Gillett CB, Bilek EL, Hanna GL, Fitzgerald KD. Intolerance of uncertainty in youth with obsessive-compulsive disorder and generalized anxiety disorder: A transdiagnostic construct with implications for phenomenology and treatment. *Clinical psychology review*. 2018; 60:100-8. Doi: [10.1016/j.cpr.2018.01.007](https://doi.org/10.1016/j.cpr.2018.01.007)
17. Counsell A, Furtado M, Iorio C, Anand L, Canzonieri A, Fine A, Et al. Intolerance of uncertainty, social anxiety, and generalized anxiety: Differences by diagnosis and symptoms. *Psychiatry research*. 2017; 252:63-9. Doi: [10.1016/j.psychres.2017.02.046](https://doi.org/10.1016/j.psychres.2017.02.046)
18. Almadani Some'eh S, Narimani M, Mikaeeli N, Basharpour S. The Comparison of Intolerance of Uncertainty, Emotion Regulation in Obsessive-Compulsive Disorder Patients and Normal Individuals. *Psychological Studies*. 2017; 13 (2):77-94. [Persian]
19. Ong CW, Clyde JW, Bluett EJ, Levin ME, Twohig MP. Dropout rates in exposure with response prevention for obsessive-compulsive disorder: What do the data really say? *Journal of Anxiety*. 2016;

- 40:8-17. Doi: [10.1016/j.janxdis.2016.03.006](https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2016.03.006)
20. Olatunji BO, Rosenfield D, Tart CD, Cottraux J, Powers MB, Smits JA. Behavioral versus cognitive treatment of obsessive-compulsive disorder: An examination of outcome and mediators of change. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*. 2013; 81 (3) :415. Doi: [10.1037/a0031865](https://doi.org/10.1037/a0031865)
 21. Hawton KE, Salkovskis PM, Kirk JE, Clark DM. Cognitive behaviour therapy for psychiatric problems: A practical guide. Ghassemzadeh H. (Persian translator). First edition. Tehran: Arjmand; 2013, Vol (1), pp: 176-223. [Persian]
 22. Hawton KE, Salkovskis PM, Kirk JE, Clark DM. Cognitive behaviour therapy for psychiatric problems: A practical guide. Oxford University. New York, NY; 1989.
 23. Motivala SJ, Arellano M, Greco RL, Aitken D, Hutcheson N, Tadayonnejad R, et al. Relationships between obsessive-compulsive disorder, depression and functioning before and after exposure and response prevention therapy. *International journal of psychiatry in clinical practice*. 2018; 22 (1):40-6. Doi: [10.1080/13651501.2017.1351991](https://doi.org/10.1080/13651501.2017.1351991)
 24. Wheaton MG, Galfalvy H, Steinman SA, Wall MM, Foa EB, Simpson HB. Patient adherence and treatment outcome with exposure and response prevention for OCD: Which components of adherence matter and who becomes well? *Behaviour research and therapy*. 2016; 85:6-12. Doi: [10.1016/j.brat.2016.07.010](https://doi.org/10.1016/j.brat.2016.07.010)
 25. Goodman WK, Price LH, Rasmussen SA, Mazure C, Fleischmann RL, Hill CL, Et al. The Yale-Brown obsessive compulsive scale: I. Development, use, and reliability. *Archives of general psychiatry*. 1989;46 (11) :1006-11. Doi: [10.1001/archpsyc.1989.01810110048007](https://doi.org/10.1001/archpsyc.1989.01810110048007)
 26. Esfahani S, Motaghipour Y, Kamkari K, Zahiredin A, Janbozorgi M. Reliability and Validity of the Persian Version of the Yale-Brown Obsessive-Compulsive Scale (Y-BOCS). *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*. 2012; 17 (4):297-12. [Persian]
 27. Kabirnezhad S, Alilou MM, Sharifi MA. Validity and Reliability of the Responsibility Attitude Scale (RAS). *Psychological Research*. 2010; 13 (1):109-23. [Persian]
 28. Buhr K, Dugas MJ. The intolerance of uncertainty scale: psychometric properties of the English version. *Behaviour research and therapy*. 2002; 40 (8):931-45. Doi: [10.1016/S0005-7967\(01\)00092-4](https://doi.org/10.1016/S0005-7967(01)00092-4)
 29. Akbari M. The Comparison of the Efficacy of Intolerance Uncertainty Therapy, Buspirone and Combined Treatment in Improvement Symptom of Patients with Generalized Anxiety Disorder. *Quarterly of Clinical Psychology Studies*, Allameh Tabataba'i University. 2017; 7 (27):89-115. [Persian]
 30. Salkovskis PM, Warwick HMC. Cognitive Therapy of Obsessive-Compulsive Disorder. In: *Cognitive Psychotherapy* [Internet]. Springer, Berlin, Heidelberg; 1988 [cited 2019 May 24]. p. 376–95.
 31. Salkovskis PM. Understanding and treating obsessive-compulsive disorder. *Behaviour Research and Therapy*. 1999; 37:S29-52. Doi: [10.1016/S0005-7967\(99\)00049-2](https://doi.org/10.1016/S0005-7967(99)00049-2)
 32. Shahjoei T, Aliloo MM, Roodsari AB, Fakhari A. Intolerance of uncertainty and worry among patients with generalized anxiety disorder and obsessive-compulsive disorder. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*. 2012; 17 (4):304-12. [Persian]